

Til Ændringsforslag Nr. 5. Af Hensyn til, at Løjtnanter ikke som Underløjtnanter have Krav paa Orlovspenge, maa Ministeriet anse den tidligere foreslaaede Lønning for at være for lav.

Forslaget vil ikke medføre nogen Forhøjelse af det Organisationsloven ledsagende Budget, idet den omhandlede Lønning kun kommer til Anvendelse i Krigstid.

Til Ændringsforslag Nr. 6. Ministeriet er kommet til Erkendelse af, at den for Intendanten foreslaaede Slutløn af 3,300 Kr. maa anses for utilstrækkelig. Det store Antal af disse Embedsmænd kan ingen Forfremmelse paaregne. Deres forholdsvis ringe Tal bevirker, at Tjenesten fremtidig vil lægge saa meget Beslag paa deres Tid og Kræfter, at de ikke som hidtil ville kunne søge deres Indtægt væsentligt forøget gennem privat Arbejde udenfor Tjenestetiden. Under Hensyn til Betydningen af, at disse ansvarlige Kasseembedsmænd, hvem der til Stadighed betros store Summer til Forvaltning, lønnes saaledes, at de kunne leve nøjsomt, har man ment efter henholdsvis 24 og 28 Aars Tjeneste i Graden at burde foreslaa en Lønning af henholdsvis 3,600 og 3,900 Kr., hvorved deres Slutløn vil blive bragt paa lige Højde med, hvad der ved „Lønningslov for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd, Udenrigsministeriets undtagne“ af $\frac{22}{3}$ 1907 er tilstaaet Fuldmægtige, der gøre Tjeneste som Ekspeditionssekretærer.

Forslaget vil straks medføre en forøget aarlig Udgift paa ca. 600 Kr. I Fremtiden, hvor Udnævnelsen til Intendant kan paaregnes delvis at ville falde i en yngre Alder end den hidtidige Gennemsnitsalder for Udnævnelse i denne Stilling, vil Udgiften forhøjes, dog neppe op over 2,000 Kr. om Aaret.

Til Ændringsforslag Nr. 7. Forslaget vil ikke medføre nogen Forhøjelse af det Organisationsloven ledsagende Budget, idet den forøgede Udgift under Lønningskontoen vil blive udlignet ved en Besparelse paa Generalstabens topografiske Afdelings Konto.

Til Ændringsforslag Nr. 8. Da de paa-gældende ere traadte udenfor Nummer under den nugældende Lovs Forudsætninger, hvorefter den Tid, i hvilken Udtrædelsen finder Sted, medregnes ved senere indtrædende Lønningsoprykning, har man anset det for rimeligt, at de ogsaa fremdeles bevare denne Ret.

Bemærkninger til de af Forsvarministeren ved Forslagets 2den Behandling stillede Ændringsforslag. *)

Til § 7.

Af Hensyn til, at Løjtnanter ikke som Underløjtnanter have Krav paa Orlovspenge, maa Ministeriet anse den tidligere foreslaaede Lønning for at være for lav.

Forslaget vil ikke medføre nogen Forhøjelse af det Organisationsloven ledsagende Budget, idet den omhandlede Lønning kun kommer til Anvendelse i Krigstid.

Til § 9.

Ministeriet er kommet til Erkendelse af, at den for Intendanten foreslaaede Slutløn af 3,300 Kr. maa anses for utilstrækkelig. Det store Antal af disse Embedsmænd kan ingen Forfremmelse paaregne. Deres forholdsvis ringe Tal bevirker, at Tjenesten fremtidig vil lægge saa meget Beslag paa deres Tid og Kræfter, at de ikke som hidtil ville kunne søge deres Indtægt væsentlig forøget gennem privat Arbejde udenfor Tjenestetiden. Under Hensyn til Betydningen af, at disse ansvarlige Kasseembedsmænd, hvem der til Stadighed betros store Summer til Forvaltning, lønnes saaledes, at de kunne leve nøjsomt, har man ment efter henholdsvis 24 og 28 Aars Tjeneste i Graden at burde foreslaa en Lønning af henholdsvis 3,600 og 3,900 Kr., hvorved deres Slutløn vil blive bragt paa lige Højde med, hvad der ved „Lønningslov for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd, Udenrigsministeriets undtagne“ af $\frac{22}{3}$ 1907 er tilstaaet Fuldmægtige, der gøre Tjeneste som Ekspeditionssekretærer.

Forslaget vil straks medføre en forøget aarlig Udgift paa ca. 600 Kr. I Fremtiden, hvor Udnævnelsen til Intendant kan paaregnes delvis at ville falde i en yngre Alder end den hidtidige Gennemsnitsalder for Udnævnelse i denne Stilling, vil Udgiften forhøjes, dog neppe op over 2,000 Kr. om Aaret.

Til § 13.

Forslaget vil ikke medføre nogen Forhøjelse af det Organisationsloven ledsagende Budget, idet den forøgede Udgift under Lønningskontoen vil blive udlignet

*) Se Folketingets Udvalgs Betænkning af 16. Juli 1909.